

[Hans Knudsen.]

formueejere på en sådan måde, at en væsentlig del af deres lettelse overføres netop til de indkomstgrupper — også til de små indkomstgrupper —, hvor man burde fremme opsparing.

Jeg forstår, at de samme ærede ordførere gerne ville bortforklare den vesttyske statistik, som jeg har nævnt i mit første indlæg. Jeg vil hævde, at denne statistik står fast. Det er faktiske indkomster og faktiske skattebeløb, der her opereres med, og ingen vil kunne bestride, at uanset hvordan denne statistik bliver lavet, ligger det fast, at beskatningen herhjemme i forhold til vore nabolande er større på de små indkomster og betydelig lavere på de store indkomster.

Det ærede medlem hr. Poul Møllers påstand om, at skattereformen naturligvis ikke nedsetter den samlede beskatning, er faktisk kun en gentagelse af det, den højtærede finansminister har sagt i sin fremsættelsestale, og det er en selvfølge, som jeg ikke mener man behøver at diskutere nærmere i det hele taget, for naturligvis har skatternes fordeling ikke noget med skatternes samlede udskrivning at gøre.

Netop derfor har vi også peget på, at det, man skulle opnå med skattereformen, var at få gjort skattefordelingen noget rimeligere. Når den højtærede finansminister i sin svartale siger, at hvor store skatterne skal være på de forskellige indkomstrin, må fastsættes senere, vil jeg gerne pege på, at den fordeling af indkomstskatte, der indeholdes i skatteforslaget, dog er regeringens forslag, og det må altså betyde, at regeringen ikke i sit oprindelige forslag har tænkt sig, at der skulle foretages nogen ændring i fordelingsreglerne de forskellige indkomstgrupper imellem. Det mener vi er helt forkert, her må en skattereform sætte ind. Man kan ikke lave en skattereform på den måde, at man forhøjer eller fordobler forsørgerfradraget for derigennem at give befolkningen indtryk af, at der nu bliver et større fradrag for forsørgerne, når det så viser sig, når man har gået forslaget nærmere igennem, at de lettelser, man har givet, fuldkommen ophæves ved den skatteskala, der er lavet.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at der ikke på

nuværende tidspunkt er mening i at føre en længere diskussion. I dag har der været mulighed for at markere partiernes stilling, og det er nu sket, og derfor skal jeg kun fremsætte een bemærkning.

Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg ikke med mine bemærkninger om det konservative folkeparti og kooperationen på nogen måde har søgt at fange det konservative folkeparti; det er ikke min mening. Jeg har blot villet lede erindringen hen på, at det konservative folkeparti ikke tidligere har villet afvente yderligere undersøgelse på disse områder, men trods manglende undersøgelse har stillet forslag om rigoristiske skatteregler overfor kooperationen. Denne gang handler det konservative folkeparti anderledes, end det tidligere har gjort, og det synes jeg er fornuftigt. Jeg kan give min tilslutning dertil.

Oluf Pedersen: Den højtærede finansminister tillod sig før at sige, at de tal, jeg opgav, var forkerte. Jeg beder derfor om formanden tilladelse til et par korte citater — de findes sp. 23 i rigsdagstidenden. Den højtærede finansminister siger:

„I 1938—39 — det sidste finansår før krigen — var statens udgifter til drift og anlæg, indbefattet udligningsfonden m. v., 758 mill. kr. I 1951—52 var tallet, opgjort på samme måde, 3 225 mill. kr.“

Derefter siger den højtærede finansminister:

„Detailpristallet for oktober 1951 var 103 pct. højere end i 1938, og befolkningen var samtidig 13 pct. større end dengang. Tænk vi os det omtalte førkrigsbudget korrigeret op efter disse to faktorer, ville de 758 mill. kr. fra 1938—39 derved blive til 1 740 mill. kr. i 1951—52.“

Det vil sige, at man, hvis man lægger denne stigning på 1 740 mill. kr. sammen med de oprindelige 758 mill. kr., får 2 223 mill. kr. ialt, og det svarer til 294 pct., og det er det, jeg sagde var en tredobling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg beklager, men det ærede medlem er stadig på vilde veje. Det, der står det pågældende sted sp. 23, er, at når man projicerer de 758 millioner fra før krigen op efter pristallet og befolkningstallet, så ville de blive til 1 740 mill. kr. Disse 1 740 mill. kr. skal sammenlignes med det faktiske budget på 3 225 mill. kr. De 3 225 mill. kr. er